

gängliga medel, hvarefter förskotten böra hos Riksdagen till ersättande anmälas.

Stockholm den 21 juni 1887.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

N:o 45.

Ank. till Riksd. kansli den 21 juni 1887, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om inlösen till statsverket af frälseskatteräntor och om statsbidrag för samma räntors utgörande tills vidare.

(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (n:o 22) har herr *P. G. Petersson* i Brystorp föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, att räntor å hemman och lägenheter af frälseskatte natur måtte ställas i likhet med skattefrälseräntor och således af statsverket inlösas, samt att under tiden, till dess en sådan inlösen blifvit verkställd, staten måtte bidraga med 30 procent till de utgifter, som för frälseskatteräntor utgå till enskild person.

Då med anledning af Riksdagens skrivelser den 11 maj 1884 och den 12 maj 1885 genom kongl. förordningen den 11 september sistnämnda år medgifvits, att skattefrälseräntor må för statsverkets räkning inlösas, har, enligt hvad af Riksdagens berörda skrivelser framgår, afsigten varit att be-

reda de räntegifvare, hvilkas räntor ursprungligen erlagts till kronan men sedermera utan räntegifvarnes tillgörande eller samtycke öfverlåtits från kronan till enskilde, samma lindring i utskylder, hvaraf öfrige till kronan skattskyldige räntegifvare kommit i åtnjutande.

Den uppfattning om rättvisa och billighet, som sålunda föranledt Riksdagens beslut om skattefrälseräntornas inlösen, kan deremot icke med skäl åberopas i fråga om de från hemman af frälseskatte natur till ränteegaren utgående räntorna, hvilka såväl med afseende å deras tillkomst som deras storlek och beskaffenhet varit beroende på enskildt aftal mellan räntegifvare och räntetagare; och då, på sätt af nästlidet års statsutskott, vid behandlingen af ett likartadt ärende som det nu förevarande, anfördes, det icke synes tillräddigt att ikläda staten någon skyldighet att inlösa räntor eller afgäld, som, utan någon statens mellankomst, tillkommit eller kunna tillkomma genom aftal mellan enskilde, hemställer utskottet,

att herr P. G. Peterssons förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 juni 1887.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.